

Beslissing van de Reclame Code Commissie

In de zaak van : MI7 Media Intelligence, gevestigd te Amsterdam, klager,
tegen : Fish Tales B.V., gevestigd te Amsterdam, adverteerder.

De procedure

Namens klager heeft mr. O. Volgenant, advocaat, per brief van 16 januari 2024 bezwaar gemaakt tegen de hierna te noemen reclame-uitingen van adverteerder.

Adverteerder, hierna ook: Fish Tales, heeft op de klacht gereageerd per e-mail van 1 februari 2024.

Klager heeft gerepliceerd per e-mail van 13 februari 2024.

Namens adverteerder hebben mr. R. van Dongen en mr. V.J. Nederpelt, beiden advocaat, gedupliceerd per e-mail van 8 maart 2024.

De Reclame Code Commissie (hierna: de Commissie) heeft de klacht behandeld tijdens de zitting van 6 juni 2024. Klager is ter zitting vertegenwoordigd door mr. O. Volgenant, voornoemd. Namens Fish Tales waren H. J. van Dijk, S. van Gelder, I. Kranendonk aanwezig.

De bestreden reclame-uitingen

Het betreft de volgende uitingen:

- 1) De verpakking "Gerookte makreel filet" van Fish Tales, voor zover daarop staat: "als enige duurzaam gevangen".
- 2) Een reels op Instagram van Fish Tales, voor zover daarin de volgende tekst is te zien: "de enige duurzaam gevangen makreel".
- 3) Twee berichten op Instagram van Fish Tales, voor zover daarin de verpakking "gerookte makreel filet" van Fish Tales wordt getoond met daarbij de tekst:
"We vissen niet naar complimenten
Wel als enige op duurzame makreel".
- 4) Een blog op de website van www.fish-tales.com met de titel "Fish Tales doet niet mee aan de bewuste visweek", waarbij klager in het bijzonder bezwaar maakt tegen de volgende, aangehaalde tekst: "Hoewel er een groeiend aantal gecertificeerde producten in de schappen ligt, blijft nog steeds ongeveer 30% van de verkochte vis in het conserveren schap niet-gecertificeerd. Als we specifiek naar tonijn in blik kijken, zijn wij het enige merk dat 100% MSC- gecertificeerde tonijn aanbiedt. Bovendien wordt al onze tonijn gevangen met hengel en lijn, wat volgens Greenpeace de enige echte duurzame manier is om tonijn te vangen. In vergelijking met andere merken die tonijn aanbieden, is 96% van de tonijn uit blik die tussen juli 2022 en juli 2023 wordt verkocht, niet met hengel en lijn gevangen."
- 5) Een bericht op LinkedIn van Fish Tales voor zover daarin in het volgende staat: "Fish Tales is currently at Anuga, and it's been a remarkable succes according to <[Naam] nr. 1 sustainable fish in the world> (...) #weareanuga #anuga2023 #fishtales #sustainablefishing".

Samenvatting van de klacht

De klacht wordt samengevat in de volgende drie klachtonderdelen.

Klachtonderdeel 1 (ten aanzien van uiting 1, 2 en 3)

De presentatie van de slogans "als enige duurzaam gevangen", "de enige duurzaam gevangen makreel" en "we vissen niet naar complimenten wel als enige op duurzame makreel" in hoofdletters is erop gericht om de consument te overtuigen dat dit product van Fish Tales 'duurzaam' is. In de uitingen wordt niet duidelijk gemaakt welke specifieke invulling Fish Tales aan het begrip 'duurzaam' geeft. Daarmee zijn de uitingen in strijd met artikel 3.2 van de Code voor Duurzaamheidsreclame (CDR).

Verder betwist klager dat dit product "als enige duurzaam gevangen" is en dat Fish Tales "als enige op duurzame makreel" vist. Het product betreft geen echte makreel (*Scomber scombrus*), maar een andere soort vis, de horsmakreel (*Trachurus murphyi*). Uit de tekst op de achterkant van de verpakking van dit product blijkt dat deze horsmakreel in Chili is gevangen. Er is meer horsmakreel die op dezelfde wijze gevangen is. Op de website van de Marine Stewardship Council (MSC) staat namelijk dat er in Chili drie visserijbedrijven zijn die op horsmakreel vissen en gecertificeerd zijn door MSC. Fish Tales is dus niet het enige bedrijf dat in Chili MSC-gecertificeerde horsmakreel vangt. Fish Tales zal de absolute duurzaamheidsclaims derhalve niet kunnen bewijzen overeenkomstig de op haar rustende bewijslast volgens artikel 4 CDR. Voorts maakt Fish Tales een vergelijking door te stellen "als enige" dan wel "de enige" zonder dat daarbij duidelijk wordt gemaakt waarmee Fish Tales haar product vergelijkt. Dat is in strijd met artikel 7 CDR.

Klachtonderdeel 2 (ten aanzien van uiting 4)

De absolute duurzaamheidsclaim "Als we specifiek naar tonijn in blik kijken, zijn wij het enige merk dat 100% MSC-gecertificeerde tonijn aanbiedt" is feitelijk onjuist. In Nederland biedt tenminste één ander vismerk ook 100% MSC-gecertificeerde tonijn aan. De uiting is daarmee in strijd met artikel 4 CDR.

Klachtonderdeel 3 (ten aanzien van uiting 5)

Fish Tales claimt de "nr.1 sustainable fish in the world" leverancier te zijn. In de uiting wordt niet duidelijk gemaakt welke specifieke invulling Fish Tales aan deze absolute duurzaamheidsclaim geeft en deze claim zal zij niet kunnen bewijzen. Klager verwijst naar de beslissing van de Commissie in dossiernummer 2020/00226, waarin een reclame-uiting van een vismerk dat claimde "het meest duurzame vismerk van Nederland" te zijn, onjuist, misleidend en oneerlijk werd geacht. De onderhavige claim gaat nog een flinke stap verder. Bovendien bevat de claim een impliciete vergelijking, zonder dat concreet en actueel duidelijk wordt gemaakt wat er precies vergeleken wordt en met wie. De uiting is daarmee in strijd met de artikelen 3, 4 en 7 van de CDR.

Alle uitingen zijn volgens klager tenslotte ook in strijd met de Leidraad Duurzaamheidsclaims van de Autoriteit Consument & Markt, artikel 16 van de Verordening 178/2002 en artikel 7 van de Verordening 1169/2011.

Samenvatting van het verweer

Het verweer van Fish Tales wordt per klachtonderdeel als volgt samengevat.

Klachtonderdeel 1 (ten aanzien van uiting 1, 2 en 3)

Het klopt dat er in Chili meerdere visserijen zijn die MSC-gecertificeerde horsmakreel vangen. De uitingen zijn bedoeld om de consument erop te wijzen dat de horsmakreel van Fish Tales het

enige beschikbare makreel product in de Nederlandse schappen is dat op duurzame wijze, te weten MSC-gecertificeerd, is gevangen. Hierbij is gekeken naar het aanbod voor de consument in de Nederlandse markt.

Fish Tales heeft in overleg met enkele partijen uit de industrie al eerder besloten om haar verpakking aan te passen. Het product zal nog nadrukkelijker als horsmakreel worden verkocht in plaats van makreel om mogelijke verwarring bij de consument te voorkomen. De claim "als enige duurzaam gevangen" zal ook niet meer worden gebruikt op de verpakking, dit geldt ook voor de andere uitingen. Fish Tales zal de nieuwe verpakking zo snel mogelijk laten instromen in de winkel.

Klachtonderdeel 2 (ten aanzien van uiting 4)

In deze blog wordt per abuis aangegeven dat Fish Tales het enige merk is dat 100% MSC-gecertificeerde tonijn in blik verkoopt. Deze claim is inderdaad onjuist, aangezien een ander vismerk dit nu ook doet. Dit is direct aangepast.

Klachtonderdeel 3 (ten aanzien van uiting 5)

Een enthousiaste medewerker van Fish Tales heeft deze tekst onderdeel van zijn LinkedIn account gemaakt. Fish Tales beweert hier zelf niets mee. De betreffende medewerker heeft zijn LinkedIn naam inmiddels aangepast.

Fish Tales is tegemoet gekomen aan de eisen van klager om misverstanden te voorkomen en gaat ervan uit dat de klacht hiermee is afgehandeld.

Samenvatting van de repliek

Klager verwijst naar dossiernummer 2020/00108 waarin reeds is geoordeeld over misleidende duurzaamheidsclaims van Fish Tales. De bestreden uitingen verschillen niet veel van de eerder beoordeelde uitingen en Fish Tales is daarom volgens klager een "repeat offender".

De stelling van Fish Tales dat zij de verpakking zal aanpassen en de nieuwe verpakking zo snel mogelijk zal laten instromen in de winkel is niet concreet. Hier wordt geen einddatum aan verbonden. Momenteel prijst Fish Tales haar product nog steeds aan als de enige duurzaam gevangen makreel in de Nederlandse supermarkt. Derhalve is niet aannemelijk gemaakt dat Fish Tales de gestelde passende maatregelen daadwerkelijk heeft genomen.

Klager verzoekt om de klacht toe te wijzen en de beslissing als 'alert' te verspreiden.

Samenvatting van de dupliek

In het verweer is aangegeven dat de uitingen naar aanleiding van de klacht aangepast zouden worden. Deze wijzigingen zijn inmiddels doorgevoerd.

Ten aanzien van de uitingen 1, 2 en 3 geldt het volgende. Fish Tales heeft in al haar uitingen, met inbegrip van haar verpakking, duidelijker vermeldt dat het om 'horsmakreel' gaat en hierin wordt niet langer opgenomen dat Fish Tales de enige is die 100% duurzame makreel vangt. Fish Tales legt diverse stukken over waaruit volgt dat deze aanpassingen zijn doorgevoerd. Ten aanzien van de verpakking (uiting 1) is de verwachting dat de nieuwe verpakkingen uiterlijk eind maart 2024 in de winkel liggen. Fish Tales legt correspondentie met haar leverancier over ter bevestiging daarvan.

De blog (uiting 4) is direct aangepast. Fish Tales heeft verduidelijkt dat er inderdaad andere partijen zijn die 100% gecertificeerde tonijn uit blik aanbieden, maar dat Fish Tales de enige is die die tonijn met hengel en lijn vangt. Fish Tales heeft een printscreen overgelegd van de aangepaste blog.

Ten aanzien van de LinkedIn-header (uiting 5) geldt dat de betreffende medewerker de bestreden tekst hieruit direct heeft verwijderd. Fish Tales legt een printscreen over van het aangepaste LinkedIn-profiel van deze medewerker.

Fish Tales heeft derhalve al passende maatregelen genomen om eventuele verwarring bij het publiek te voorkomen en haar uitingen in lijn met de Nederlandse Reclame Code (NRC) te brengen. Primair stelt Fish Tales zich dan ook op het standpunt dat een inhoudelijke behandeling niet nodig is. Subsidiar stelt Fish Tales zich op het standpunt dat de klacht geen aanleiding geeft tot het doen van een aanbeveling, laat staan tot het verspreiden van een alert. Fish Tales voert daartoe per klachtonderdeel inhoudelijk het volgende aan.

Klachtonderdeel 1 (ten aanzien van uiting 1, 2 en 3)

Fish Tales geeft wel een specifieke invulling aan haar duurzaamheidsclaims. Op de verpakkingen van de makreel staat op de voorzijde het MSC-logo en op de achterzijde een QR-code die leidt naar een website met meer uitleg over de wijze van vangst, waarbij onder meer wordt vermeld dat de makreel door middel van de pur seine-methode wordt gevangen. De MSC geeft alleen duurzaamheidskeurmerken af als de vis in kwestie op duurzame wijze gevangen wordt. Fish Tales heeft van de MSC een keurmerk verkregen voor de door haar op pur seine-methode gevangen makreel. Daarmee staat vast dat de makreel volgens de MSC op duurzame wijze gevangen is.

De verwijzing van klager naar de voorzittersbeslissing in dossiernummer 2020/00226 is selectief. Dit betrof een klacht tegen een andere kleine speler op het gebied van duurzame vis, die tegen de klacht geen verweer heeft gevoerd maar er kennelijk alleen voor heeft gekozen om haar uitingen aan te passen. Uit andere uitspraken van de Commissie en het College blijkt dat producten met een MSC-keurmerk als duurzaam worden aangemerkt. Enkel het beschikken over een MSC-keurmerk is al voldoende om aan de consument kenbaar te maken dat het om een duurzaam dan wel verantwoord product gaat, dit blijkt onder meer uit de beslissing van het College in dossiernummer 2017/00564. Het College heeft in dossiernummer 2020/00108 bovendien geoordeeld dat Fish Tales duurzaamheidsclaim als voldoende specifiek kan worden beschouwd, omdat de door haar aangeboden producten MSC-gecertificeerd zijn en haar tonijn met hengel en lijn gevangen wordt. Hieruit komt duidelijk naar voren dat het voeren van een MSC-keurmerk en het vermelden van de duurzame wijze waarop de vis gevangen wordt, zoals in de onderhavige situatie ook het geval is, een voldoende specifieke invulling van een duurzaamheidsclaim is. Fish Tales geeft aldus voldoende invulling aan het begrip duurzaam en mag deze duurzaamheidsclaims hanteren.

Met de uitingen is beoogd over te brengen dat de makreel van Fish Tales de enige duurzame makreel is die op dit moment in Nederland te krijgen is. Dat er meer horsmakreel is die op dezelfde wijze wordt gevangen, leidt niet tot de conclusie dat sprake is van misleiding. Voor de gemiddelde consument die belang hecht aan duurzaamheid zal het immers niet doorslaggevend zijn of elders ter wereld op dezelfde duurzame wijze makreel wordt gevangen, maar of de makreel die hij wil kopen zo duurzaam mogelijk is. De consument die op zoek is naar duurzame makreel zal om die reden het MSC-keurmerk betrekken in zijn aankoopbeslissing en makreel zonder keurmerk niet kopen. In de Nederlandse winkels is geen andere duurzame, te weten MSC-gecer-

tificeerde, makreel te verkrijgen. Nu Fish Tales als enige (hors)makreel aanbiedt die MSC-gecertificeerd is, had de consument bij een net ander verwoorde claim, zoals "de enige in Nederland beschikbare op duurzame wijze gevangen makreel", dezelfde keuze gemaakt. Bovendien heeft het College in dossiernummer 2017/00564 ook geoordeeld dat het de gemiddelde consument er voornamelijk om te doen is dat het product dat hij koopt als zodanig verantwoord is en niet zo-
zeer om waarom dit precies het geval is.

Voor zover nog relevant zou zijn of sprake is van Atlantische makreel of horsmakreel, merkt Fish Tales op dat het voor de consument kenbaar was dat de makreel van Fish Tales horsmakreel betreft. Dit stond altijd al prominent op de achterkant van de verpakking bij de lijst van ingrediënten. Bij de beoordeling of sprake is van misleiding dient uit te worden gegaan van de gehele verpakking, inclusief alle daarop staande mededelingen.

Het MSC-certificaat en de uitleg over de wijze van vangst van de betreffende makreel, die door middel van de QR-code slechts "een handeling verwijderd zijn" van de betreffende duurzaamheidsclaim, maken voldoende duidelijk om welke redenen de makreel van Fish Tales als duurzaam valt aan te merken en met welke andere producten Fish Tales haar makreel vergelijkt. De claims zijn feitelijk juist en van misleiding is geen sprake.

Klachtonderdeel 2 (ten aanzien van uiting 4)

Fish Tales is inderdaad niet het enige merk dat 100% gecertificeerde MSC-gecertificeerde tonijn uit blik aanbiedt, maar is wel het enige merk waarvan alle tonijn uit blik MSC-gecertificeerd is én met hengel en lijn is gevangen. Volgens Greenpeace is dat de enige echt duurzame manier van vangst. In de uiting stond dit ook zo uitgelegd - zij het niet in dezelfde zin, maar in de zin erna - waardoor van misleiding geen sprake was. De uiting is nu verduidelijkt door de informatie over de duurzame hengel en lijn-methode in dezelfde zin op te nemen.

Klachtonderdeel 3 (ten aanzien van uiting 5)

De zin "Nr. 1 sustainable fish in the world" was opgenomen in de LinkedIn-header van een medewerker van Fish Tales. Het betreft een persoonlijke opvatting van de betreffende medewerker uit enthousiasme voor zijn vak. Deze uiting kan niet worden aangemerkt als reclame volgens (de toelichting bij) artikel 1 NRC. Van een systematische aanprijzing is geen sprake, nu de uiting alleen als header op LinkedIn wordt gebruikt. Daarbij komt dat deze uiting op geen enkele wijze door Fish Tales is uitgelokt of beïnvloed en alleen al om die reden niet kan worden aangemerkt als reclame-uiting. Mocht de Commissie toch van mening zijn dat sprake is van reclame, dan wijst Fish Tales op de toelichting bij artikel 8.3 NRC waarin is bepaald dat rekening moet worden gehouden met de beperking van het gebruikte medium, zoals het geval is bij een LinkedIn-header.

De mondelinge behandeling

Partijen hebben hun standpunten nader toegelicht en vragen van de Commissie beantwoord. In het navolgende wordt voor zover nodig ingegaan op hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen.

Het oordeel van de Commissie

Klachtonderdeel 1 (ten aanzien van uiting 1, 2 en 3)

1. Het eerste klachtonderdeel dat is gericht tegen de uitingen 1, 2 en 3 is drieledig. Ten eerste maakt klager bezwaar tegen het gebruik van de term 'duurzaam'. Daarnaast betwist klager dat Fish Tales als/de "enige" duurzaam gevangen makreel verkoopt. Tenslotte maakt klager bezwaar tegen de productbenaming "makreel". De Commissie oordeelt hierover als volgt.

2. Niet in geschil is dat de bestreden mededelingen (“als enige duurzaam gevangen”, “de enige duurzaam gevangen makreel” en “we vissen niet naar complimenten wel al als enige op duurzame makreel”) duurzaamheidsclaims betreffen – meer specifiek: milieuclaims – in de zin van de CDR. Om misleiding te voorkomen dienen duurzaamheidsclaims op duidelijke, specifieke, juiste en ondubbelzinnige wijze te worden gepresenteerd (artikel 3.1 CDR). Ook dient de duurzaamheidsclaim aantoonbaar juist te zijn (artikel 4 CDR).

3. Voor wat betreft het gebruik van de term “duurzaam” in de uitingen, geldt dat dit begrip geen vastomlijnde betekenis heeft. Volgens de vaste lijn van uitspraken van de Commissie en het College van Beroep dient daarom in een reclame-uiting waarin het begrip ‘duurzaam’ wordt gebruikt, duidelijk te worden gemaakt welke specifieke invulling de adverteerder aan dit begrip geeft, teneinde de consument in staat te stellen zich een geïnformeerd oordeel te vormen over de betekenis van het begrip ‘duurzaam’ zoals dit in de uiting is gebruikt.

4. Op zichzelf genomen staat niet ter discussie dat de betreffende makreelproducten van Fish Tales MSC-gecertificeerd zijn en dat het MSC-keurmerk staat voor op duurzame wijze gevangen vis. Nu het MSC-keurmerk prominent op de verpakking en in de uitingen is afgebeeld, acht de Commissie het aannemelijk dat de gemiddelde consument bij zijn aankoopbeslissing dit keurmerk zal zien. Door het zien van dit bekende keurmerk zal de gemiddelde consument de mededelingen in de uitingen die naar duurzaamheid verwijzen vermoedelijk aldus uitleggen dat de aangeboden makreel ‘duurzaam’ is door de wijze waarop het product is gevangen volgens de vereisten van het MSC-keurmerk. Dit geldt te meer nu het begrip duurzaam in de uitingen steeds direct in verband wordt gebracht met de vangst van de vis, dit staat immers met zoveel woorden op de verpakking (“als enige duurzaam gevangen”) en de uitingen 2 en 3 bevatten vergelijkbare mededelingen (“de enige duurzaam gevangen makreel” respectievelijk “we vissen niet naar complimenten wel al als enige op duurzame makreel”). Naar het oordeel van de Commissie wordt in de bestreden uitingen aldus voldoende duidelijk gemaakt wat de invulling van het begrip ‘duurzaam’ is, te weten dat het makreelproduct voldoet aan de eisen van het MSC-keurmerk en daarom als ‘duurzaam’ gevangen kan worden beschouwd.

5. De bestreden uitingen gaan echter verder dan dat door de claim dat Fish Tales “als enige” dan wel “de enige” duurzaam gevangen makreel aanbiedt. Duurzaamheidsclaims dienen juist te zijn en geen aanleiding te geven tot misverstanden. De wijze waarop Fish Tales haar uitingen verwoordt kan evenwel misverstanden wekken doordat de gemiddelde consument de bewoordingen “als enige” en “de enige” kan opvatten in die zin dat uitsluitend de makreel van het merk Fish Tales duurzaam gevangen is. Niet in geschil is echter dat er andere partijen zijn die ook op duurzame wijze, volgens de vereisten van de MSC-certificering, makreel vangen in hetzelfde gebied als Fish Tales. Dat de claims, naar Fish Tales stelt, in feite zijn bedoeld om duidelijk te maken dat Fish Tales het enige merk is in het Nederlandse assortiment dat op duurzame wijze makreel vangt zal de gemiddelde consument waarschijnlijk ontgaan. De Commissie acht het niet aannemelijk dat de consument bij lezing van de claims dit door Fish Tales bedoelde onderscheid tussen het Nederlandse aanbod en het niet-Nederlandse aanbod maakt. Door het ontbreken van enige toelichting of nuancering geven de uitingen geen aanleiding om te veronderstellen dat de claims specifiek in die zin zijn bedoeld. Hierdoor heeft de claim een absolute betekenis. Nu de claim niet in zijn absolute betekenis is bewezen, zijn de uitingen 1, 2 en 3 in strijd met artikel 4 CDR, en komt de Commissie niet toe aan toetsing van de uitingen aan de artikelen 3.1 en 7 CDR.

6. Met betrekking tot de wijze waarop Fish Tales haar product in de uitingen aanduidt, overweegt de Commissie ten aanzien van uiting 1 (de verpakking) het volgende. Bij de beoordeling of een

etikettering voor een consument misleidend kan zijn, volgt uit de rechtspraak dat moet worden uitgegaan van de vermoedelijke verwachting van de normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument op basis van de volledige uiting (HvJ EG 16 juli 1998, C-210/96, ECLI:EU:C:1998:369, inzake Gut Springenheide). En voorts is het uitgangspunt dat deze gemiddelde consument, wiens beslissing tot aankoop wordt bepaald door de samenstelling van een product, eerst de lijst van ingrediënten leest (HvJ EG 26 oktober 1995, C-51/94, ECLI:EU:C:1995:352). Dat de lijst van ingrediënten op de verpakking staat, kan anderzijds niet uitsluiten dat de etikettering van dat product en de wijze waarop deze is uitgevoerd de consument kan misleiden, bijvoorbeeld indien, in zijn geheel beschouwd, het etiket de indruk wekt dat het product een ingrediënt bevat dat het in werkelijkheid niet bevat, wat uitsluitend blijkt uit de lijst van de ingrediënten (HvJ EG 4 juni 2015, C-195/14, ECLI:EU:C:2015:361, inzake Teekanne). Op basis van deze uitgangspunten overweegt de Commissie als volgt.

7. Niet in geschil is dat het betreffende visproduct van Fish Tales horsmakreel betreft. Blijkens de Warenwetregeling handelsbenamingen vis bestaat er een duidelijk onderscheid tussen de vis die mag worden aangeduid als 'makreel' (*Scomber scombrus*) en de vis die dient te worden aangeduid als 'horsmakreel' (*Trachurus trachurus*). Nu het om wezenlijk andere soorten vis gaat, dient het zonder meer duidelijk te zijn dat het product van Fish Tales horsmakreel betreft zodat er bij de gemiddelde consument geen verwarring kan ontstaan over de inhoud van het product. Volgens Fish Tales is het kenbaar voor de consument dat het om horsmakreel gaat, doordat dit op de achterkant van de verpakking bij de lijst van ingrediënten staat vermeld. Dit neemt niet weg dat in eerste instantie een onjuiste indruk kan ontstaan doordat prominent gerookte 'makreel' filet op de voorkant van de verpakking staat en het product in de andere uitingen enkel wordt aangeduid als 'makreel'. De gemiddelde consument zal daarom in de veronderstelling kunnen verkeren dat het product makreel bevat en er niet zonder meer op bedacht zijn dat het een andere vissoort bevat, te weten horsmakreel. Hierdoor wordt in uiting 1 een dermate onjuiste indruk gewekt over de aard van het product dat de Commissie van oordeel is dat deze uiting niet in overeenstemming is met de eis dat voedselinformatie niet misleidend mag zijn ten aanzien van de kenmerken van het levensmiddel. Ook uitingen 2 en 3 zijn onvoldoende accuraat nu in feite een ander soort vis wordt genoemd dan waarvan de gemiddelde consument zal uitgaan bij de aanduiding 'makreel'. Dit impliceert dat de uitingen 1, 2 en 3 tevens in strijd zijn met artikel 7 lid 1 aanhef en onder a Verordening nr. 1169/2011, waardoor is gehandeld in strijd met artikel 2 van de NRC.

8. Nu Fish Tales reeds heeft besloten om de uitingen aan te passen om mogelijke verwarring bij de consument te voorkomen en daartoe heeft medegedeeld dat de bestreden mededelingen niet langer gebruikt zullen worden en het product voortaan expliciet als 'horsmakreel' aan te duiden, zowel op de voorkant van de verpakking als in haar overige uitingen, en daartoe stukken heeft overgelegd met de doorgevoerde aanpassingen, zal de Commissie een aanbeveling achterwege laten.

Klachtonderdeel 2 (ten aanzien van uiting 4)

9. Niet in geschil is dat de bestreden mededeling ("Als we specifiek naar tonijn in blik kijken, zijn wij het enige merk dat 100% MSC- gecertificeerde tonijn aanbiedt.") een duurzaamheidsclaim – meer specifiek: milieucclaim – betreft in de zin van de CDR. Fish Tales heeft erkend dat deze claim niet langer juist is. De uiting is daarmee in strijd met artikel 4 CDR, waarin is bepaald dat duurzaamheidsclaims aantoonbaar juist moeten zijn en de bewijslast daarvoor op de adverteerder rust. Nu Fish Tales heeft medegedeeld dat de uiting is aangepast en aangetoond dat de bestreden claim niet meer op deze manier wordt gebruikt, ziet de Commissie aanleiding een aanbeveling achterwege te laten.

Klachtonderdeel 3 (ten aanzien van uiting 5)

10. Gelet op het verweer – inhoudende dat de mededeling “nr. 1 sustainable fish in the world” in de uiting niet als een reclame-uiting van Fish Tales kan worden aangemerkt – dient in de eerste plaats te worden beoordeeld of er sprake is van reclame in de zin van artikel 1 NRC. De Commissie oordeelt hierover als volgt. De bestreden mededeling maakt deel uit van een bericht dat door Fish Tales op haar LinkedIn-pagina is gepubliceerd. Met de bewoordingen “nr. 1 sustainable fish in the world” dicht Fish Tales zichzelf positieve eigenschappen toe, en van de uiting gaat dan ook een aanprijzende werking voor Fish Tales uit. Daaraan doet niet af dat de bestreden mededeling de zelfgekozen LinkedIn naam van een medewerker betreft, zoals Fish Tales stelt. Door de betreffende naam van deze medewerker over te nemen, is deze tekst onderdeel geworden van de uiting op de LinkedIn pagina van Fish Tales die is bedoeld om haar bedrijf als zodanig aan te prijzen. Dit volgt bovendien ook uit de overige mededelingen die Fish Tales aan het bericht heeft toegevoegd, waaronder “#fishtales #sustainablefishing”. Daardoor dient de uiting als geheel te worden beschouwd als reclame in de zin van de NRC. De Commissie is derhalve bevoegd over de bestreden uiting te oordelen. Daarbij zal de Commissie toetsen aan de CDR, nu in de uiting wordt gerefereerd aan duurzaamheidsaspecten en daardoor sprake is van duurzaamheidsreclame in de zin van artikel 1 CDR.

11. Voor wat betreft het gebruik van de term “sustainable” (‘duurzaam’), geldt dat dit begrip geen vastomlijnde betekenis heeft. In de uiting wordt niet, althans onvoldoende duidelijk gemaakt hoe Fish Tales het begrip ‘sustainable’ invult en op grond waarvan het gebruik van dit begrip gerechtvaardigd is. Dit leidt tot het oordeel dat uiting 5 in strijd is met artikel 3.1 CDR. Nu Fish Tales bewijs heeft overgelegd waaruit blijkt dat de uiting is aangepast en zij heeft medegedeeld dat de bestreden claim niet meer op deze manier en binnen deze context gebruikt zal worden, zal de Commissie een aanbeveling achterwege laten.

Verzoek om Alert

12. De Commissie ziet gelet op de omstandigheden in het onderhavige geval geen aanleiding om de beslissing als een ‘Alert’ (zoals door klager verzocht), te laten verspreiden. Op grond van het voorgaande beslist de Commissie als volgt.

De beslissing

De Commissie acht de uitingen 1, 2 en 3 op grond van hetgeen is vermeld onder 5 in strijd met artikel 4 CDR en op grond van hetgeen is vermeld onder 7 in strijd met artikel 2 NRC.

Daarnaast acht de Commissie uiting 4 in strijd met artikel 4 CDR.

Tot slot acht de Commissie uiting 5 in strijd met artikel 3.1 CDR.

Partijen hebben, voor zover zij in het ongelijk zijn gesteld, de mogelijkheid tegen deze uitspraak beroep aan te tekenen bij het College van Beroep, onder gelijktijdige storting van het voor de behandeling van het beroep verschuldigde bedrag. Het beroepschrift dient binnen 14 dagen na dagtekening van deze uitspraak in het bezit te zijn van het College van Beroep, waarvan het secretariaat gevestigd is te Amsterdam. Het postadres van het secretariaat is: postbus 75684, 1070 AR Amsterdam. Ook kan het beroepschrift binnen deze termijn per e-mail worden verzonden aan klacht@reclamecode.nl.

Dossier 2024/00053

De voorzitter

Mr. L. Voetelink

De secretaris

Mr. A.K. de Hullu

Gewezen door mr. L. Voetelink, voorzitter, en mr. M.J. van Breda, mr. D. Mommaal, J. Scheufler en prof. dr. J.C. Vrooman, leden.

Amsterdam, 20 juni 2024